

Uchwała Nr XVI/143/08
Rady Gminy Czarna
z dnia 29 stycznia 2008 r.

w sprawie zatwierdzenia uchwały Zebrania Wiejskiego Sołectwa Krzemienica z dnia 18.11.2007 roku dotyczącej Planu Odnowy Miejscowości Krzemienica na lata 2008 – 2015

Działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) Rada Gminy Czarna uchwalila, co następuje:

§ 1. W związku z wytycznymi Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi dla Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007 – 2013 zatwierdza się uchwałę Zebrania Wiejskiego Sołectwa Krzemienica z dnia 18.11.2007 roku w sprawie przyjęcia Planu Odnowy Miejscowości Krzemienica lata 2008 – 2015 stanowiącego załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały zleca się Wójtowi Gminy.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Zdzisław Jaremi

PLAN

ODNOWY MIEJSCOWOŚCI KRZEMIENICA

NA LATA
2008-2015

Spis treści:

1. WSTĘP.....	3
2. METODOLOGIA.....	3
3. UCZESTNICY.....	3
4. RAPORT O STANIE.....	3
5. OBSZAR I CZAS REALIZACJI PLANU ODNOWY MIEJSCOWOŚCI KRZEMIENICA.....	17
6. ANALIZA SWOT.....	17
7. MISJA.....	20
8. DIAGNOZA STANU.....	20
9. PRIORYTETY.....	21
10. CELE I KIERUNKI DZIAŁANIA.....	21
11. GOSPODARKA.....	21
12. INFRASTRUKTURA.....	21
13. SPOŁECZNOŚĆ.....	22
14. WYBRANY WARIANT ROZWOJU MIEJSCOWOŚCI.....	22
14.1. WYBRANY WARIANT- ROZWOJU – CELE STRATEGICZNE.....	22
14.2. WYBRANY WARIANT- ROZWOJU – CELE NIEZBĘDNE.....	22
15. OPIS ZADANIA PRIORYTETOWEGO.....	22
16. HARMONOGRAM RZECZOWY- ZADANIA PRIORYTETOWEGO... ..	24
17. WDRAŻANIE PLANU ODNOWY MIEJSCOWOŚCI KRZEMIENICA.....	25
18. MONITOROWANIE PLANU ODNOWY MIEJSCOWOŚCI KRZEMIENICA...26	
19. PUBLIC RELATIONS PLANU ODNOWY MIEJSCOWOŚCI KRZEMIENICA.....	27

1. WSTĘP

Plan rozwoju jest wynikiem konieczności rozwijania obszarów wiejskich, jak również ubiegania się o fundusze z Unii Europejskiej. Idea powstania Planu Rozwoju Miejscowości Krzemienica narodziła się równolegle z początkiem realizacji przez Samorząd Województwa działań mających na celu odnowę wsi oraz zachowanie i ochronę dziedzictwa kulturowego, współfinansowanych przez Unię Europejską.

Zapisy zawarte w Planie Rozwoju Miejscowości spełniają warunek zgodności z zapisami zawartymi w dokumentach dotyczących rozwoju gminy „Strategią Rozwoju”, „Planu Rozwoju Lokalnego Gminy Czarna. Cele i zadania określone w Planie Rozwoju Miejscowości są wewnętrznie zgodne a ich osiągnięcie i realizacja nie powoduje negatywnych skutków dla osiągnięcia celów i realizacji zadań strategii wyższego rzędu. Niektóre z zapisanych celów i zadań mogą być realizowane przy wykorzystaniu wsparcia jednostek administracyjnych gminy i wyższego szczebla, te ostatnie, bowiem posiadają w swoich dokumentach zapisy, których realizacja wywoła pozytywne efekty dla rozwoju wsi Krzemienica. Taki zapis Planu pozwolił na osiągnięcie integracji polityki kształtowania rozwoju gospodarczego na szczeblu, gminnym, powiatowym i wojewódzkim.

2. METODOLOGIA

Do stworzenia planu wykorzystano metodę uspołecznioną. Został opracowany z udziałem Rady Sołeckiej i zebrania wiejskiego. Tak sporządzony plan uzyskał pozytywną opinię mieszkańców. Dane statystyczne wykorzystane w pracach nad planem pochodzą z zasobów Głównego Urzędu Statystycznego.

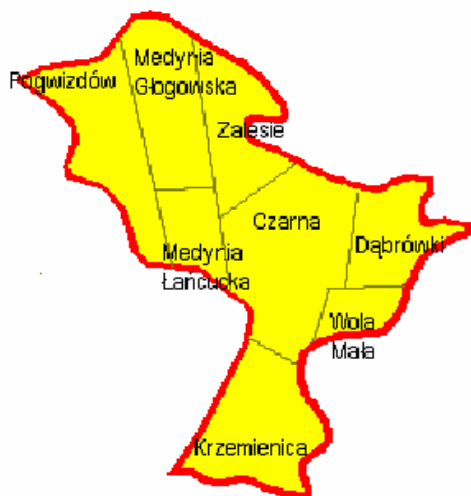
3. UCZESTNICY

Powstanie tego dokumentu należy zawdzięczać całej społeczności krzemienickiej, z członkami Rady Sołeckiej i sołtysem wsi na czele.

4. RAPORT O STANIE

Położenie

Krzemienica położona jest na południu Polski, na skraju Pogórza Karpackiego i Niziny Sandomierskiej, w powiecie łańcuckim, w gminie Czarna. W latach 1975-1998 należała administracyjnie do województwa rzeszowskiego. Miejscowość oddalona o około 1 km na zachód od Łańcuta, położona nad potokiem Glemieniec, który bierze początek w górnej Krzemienicy. Krzemienica jest położona przy drodze wojewódzkiej nr 881. Rozciąga się od Kraczkowej na południu do Czarnej na północy.

Krzemienica jest bardzo dużą wsią (15,79 km²), liczącą około 2,7 tys. mieszkańców pracujących głównie w zakładach pracy na terenie Łącucia i Rzeszowa.

W wiosce znajduje się przystanek PKS, PKP, poczta oraz biblioteka. Centrum kulturalnym jest Ośrodek Kultury. W Krzemienicy działa Ochotnicza Straż Pożarna. Wieś posiada prężnie się rozwijający klub sportowy Jawor oraz Teatr Dramatyczny.

Historia

Jednym z najważniejszych aspektów każdego miejsca, gdzie żyli, żyją i żyć będą ludzie, jest jego historia. Krzemienica, wieś w gminie Czarna, w powiecie Łącuckim nie jest bynajmniej wyjątkiem. Jej historia jest niemal równie barwna, jak tereny, na których miejscowość jest położona.

Według tradycji, lokacja Krzemienicy odbyła się w latach czterdziestych XIV wieku. Było to w czasach, kiedy Kazimierz Wielki przyłączył do Korony Ruś Czerwoną, a teren Rzeczypospolitej objęty był działalnością osadniczą na prawie niemieckim. Toteż można domniemywać, iż Krzemienica została lokowana przez samego Kazimierza i że w tym samym czasie powstał tam również, przez króla fundowany, pierwszy kościół. Była to zatem pierwsza miejscowość lokowana w obrębie Łącucia. To tylko jednak domniemana, gdyż nie zachowały się żadne dokumenty dotyczące lokacji wsi. Faktem natomiast jest to, że ludność osadzona na terenie Krzemienicy była głównie pochodzenia Saskiego. Z nazwy miejscowości w dokumentach podawanej, zwłaszcza z księgi ławniczej, jednak wnioskować można, iż wcześniej na tych terenach istniało polskie osadnictwo i przybyła tu ludność niemiecka dość szybko się spolonizowała, gdyż nazwa ta jest raczej nazwą polską, przy zapisie zmienianą.

Najwcześniejsze, zachowane w formie pisemnej wzmianki o Krzemienicy pochodzą z przywileju lokacyjnego wsi Newdorf (dzisiejsza Kraczkowa), tj. z roku 1369. Z kolei dokument lokacyjny innej wsi, Langyn-Aw z 1381 roku wymienia, jako świadka tegoż zdarzenia, sołtysa z Krzemienicy – Hanusa Stachara.

Miejscowość, około roku 1370 przeszła, wraz z Łącuciem, Tyczynem i Kanczuga, w drodze wymiany, od Władysława Opolczyka pod panowanie rodu Pileckich, jednego z najważniejszych i najbardziej wpływowych na dworze królewskim. Wraz z licznymi wsiami, Krzemienica należała do okręgu Łącuckiego założonego przez Ottona z Pilczy z rodu Starzów herbu Topór. Magnat ten należał do grona „krakowskich panów”, w których rękę spoczywała faktyczna władza po śmierci Kazimierza Wielkiego.

W początkach swego istnienia obszar Krzemienicy obejmował około 30 łanów (1 łan = 12 ha) ziemi ornej. W pobliżu osady przebiegała tzw. droga ropczycka, stanowiąca szlak komunikacyjny pomiędzy Lwowem a Krakowem.

Pierwsza pisemna wzmianka o parafii w Krzemienicy pochodzi z pisma legata papieskiego w Królestwie Węgier i Polski – kardynała Demetriusa do biskupa przemyskiego zatwierdzającego pobór dziesięciny m.in. z parafii w Krzemienicy. Dokument jest opatrzony datą 1384 rok.

Po śmierci pierwszego z Pileckich władającego włościami łącuckimi, w tym Krzemienicą,

ziemie te przeszły na jedyną po nim spadkobierczynię, córkę Elżbietę. Był to 1385r. Następnie ziemie te stają się współwłasnością dzieci Elżbiety, Jana, który przyjął nazwisko Pilecki i jego siostr. Na mocy licznych układów majątkowych z Wacławem Opolskim (siostrzeńcem), w 1450r., Jan stał się wyłącznym właścicielem Łącuta i Kańczugi wraz z innymi wsiami, w tym Krzemienicą. We włościach Pileckich w owym czasie musiał istnieć względny dobrobyt. Chłopi gospodarowali za zasadach „wolnizny”. W roku 1471 jeden z mieszkańców Krzemienicy zdobył dyplom Uniwersytetu Krakowskiego, co świadczy o wysokiej kulturze tamtejszej ludności. Po śmierci Jana, włości łańcuckie przypadły, nie bez komplikacji, w 1487roku jednemu z jego synów – Ottonowi. Przypuszczalnie za jego panowania „na Łącutcie” jakaś tragedia musiała dotknąć krzemieniecką świątynię, skoro dobrodziej kościołów łacińskich (Otton Pilecki) w roku 1492 odnowił akt fundacji kościoła w Krzemienicy, przenosząc go w inne, wyżej położone miejsce, tam, gdzie obecnie znajduje się kościół św. Jakuba. Do naszych czasów nie dotrwały, niestety, żadne dokumenty opisujące tamtą świątynię. Po Ottonie Łącut przeszedł w ręce jego syna Stanisława. Po nim przejął go jego brat Mikołaj. Kolejnym panem Łącuta został jego syn Krzysztof. Za tego oto pana w posiadłościach łańcuckich zastosowano zasadę „cuius regio eius religio”. Z Łącuta wypędzono ojców Dominikanów i proboszcza parafii, co było rezultatem przyjęcia przez ród panujący kalwinizmu. W tym czasie kościół w Krzemienicy zamieniono na zbór kalwiński. W tym okresie regułą było wyprzedawanie i niszczenie obrazów i wyposażenia przejętych świątyń, krzemieniecka nie była wyjątkiem.

Panowanie Pileckich na ziemi łańcuckiej, tym samym i krzemienieckiej, zakończyło się, na drodze kontraktów i zamian, w roku 1586. Anna z Sienna, żona ostatniego z Pileckich, oddała Łącut, za wsie w przemyskim Stanisławowi Stadnickiemu herbu Szreniawa. Tak oto Krzemienica przeszła pod „berło” kolejnego rodu. Wieś doznała licznych spustoszeń poprzez ustawiczne walki „diabła łańcuckiego” i Opalińskich przetaczające się po włościach obu rodów niejednokrotnie, w tym przez Krzemienicę. Najgorsze lata to 1605-1610, gdy krwi i płomieniem końca nie było, towarzyszyły im grabienie i wyprzedaż dóbr kościelnych. Podanie głosi, iż nawet po swej śmierci Stadnicki do pokornych nie należał. Po tym, jak odcięto mu głowę, ciało wrzucono do rzeki. Ten, miast z prądem płynąć, pod prąd się udał. Zwłoki miały wypłynąć w Krzemienicy właśnie. W miejscu ich wyłowienia postawiono kapliczkę. Po Stanisławie i jego pozogach, pałeczkę przejęli jego synowie Władysław i Zygmunt walcząc nie tyle między sobą, co z matką z domu Poniatowską, wdowie po Stadnickim. Gdyby tego nie dość było umęczonej ludności nadszedł rok 1624 i najazd tatarski. Wówczas Krzemienica płonąła. Wtedy to utracone zostały kroniki wsi i parafii oraz prawdopodobnie dokumenty lokacji wsi i fundacji parafii. Odnowiono jednak kult katolicki w Krzemienicy, gdy ta była we władaniu Marcina ze Żmigrodu Stadnickiego, tj. w 1627r.

Za sprawą wielkich i długotrwałych spustoszeń ziem wokół Łącuta wzrosło obciążenie dóbr Stadnickich, co skłoniło tenże ród do oddania, za kwotę 250 tys. zł polskich okolicznych wsi z Krzemienicą, w ręce Stanisława Lubomirskiego. Klucz łańcucki na przeszło dwa stulecie pozostaje w rękach Lubomirskich. Łącut zostaje włączony do jednego z najpotężniejszych latyfundiów, co sprzyja rozwojowi handlu i rzemiosła. Za Lubomirskich właśnie do Łącuta wrócili Dominikanie, a do okolicznych wsi religia katolicka, był to rok 1630. Za odnowiciela kultu katolickiego uważa się Stanisława na Wiśniczu Lubomirskiego. Wyznaczył on w Krzemienicy obszar 33 morgów, na którym to Dominikanie wybudowali swe gospodarstwo. Gdy syn Stanisława Jerzy poślubił Konstancję Ligenzanę, do włości Lubomirskich, z Łącutem i Krzemienicą o włości rzeszowskie. Kompleks ten rozpadł się po śmierci Jana na dwie części, łańcucką – księcia Stanisława Herakliusza i rzeszowskiej – Hieronima Augustyna. Część rzeszowska w 1706 roku podzieliła się na trzy części. Wcześniej należąca do włości łańcuckiej Krzemienica znalazła się w ręku seniora linii rzeszowskiej – Jerzego Ignacego. Na przełomie XVII i XVIII wieku Krzemienica spoczywała w ręku ekonomy rzeszowskiego Stanisława Pili i jego żony Anny, którzy to byli jej dzierżawcami. Jest to pierwsze udokumentowane odłączenie Krzemienicy od dóbr łańcuckich. Teodor Lubomirski, właściciel Krzemienicy założył szpital ubogich, przytułek dla chorych i ubogich ze wsi. Mieli oni przykaz codziennej modlitwy za kościół, jak i jego stałej obsługi. W lipcu 1745 roku zmarł Teodor Lubomirski, co zaowocowało dalszymi podziałami majątku rodu. Przeworsk, Krzemienica, Strażów i

Boguchwała przeszły pod władztwo Antoniego Lubomirskiego. Kolejne wojny, przemarsze wojsk, klęski żywiołowe, nie służyło to ludności Rzeczypospolitej. W 1750 roku świątynia krzemieniecka spłonęła ponownie. Odbudowa trwała cztery lata. W 1754 roku biskup Sierkowski konsekrował świątynię św. Jakuba Starszego Apostoła. Po śmierci Antoniego Lubomirskiego dobra łańcuckie przeszły na jego brata wraz z żoną, tj. Stanisława i Elżbietę (Izabelę) z Czartoryskich w 1789 roku. W czasach rozbiorów Krzemienica dostała się pod władzę austriackiego zaborcy. W tym to również okresie właścicielami Łañcuta i okolicznych włości, w tym Krzemienicy została rodzina Potockich. Przez ich inwestycje zamek łańcucki stał się najokazalszą rezydencją polskiej szlachty. Początkiem lat pięćdziesiątych XIX wieku wybudowano trakcję kolei żelaznej przebiegającą przez Krzemienicę. Pierwszy pociąg przejechał tamtędy w 1854 roku. Około roku 1910 rozebrano założony przez Teodora Lubomirskiego wałący się budynek szpitala ubogich. Wybuchła I wojna światowa. 2 sierpnia 1914r. armia carska ogłasza pobór do wojska, zostaje nim objęta i ludność krzemieniecka. Wojna światowa jak i późniejsza wojna z bolszewikami z 1920 roku pochłonęła 54 ofiary śmiertelne z spośród ludności Krzemienicy, nie wliczając się w to zmarli wyniku ran i chorób w tym okresie. Kryzys w rolnictwie uwidaczniający się od kilkunastu lat, mimo odzyskania przez Rzeczpospolitą niepodległości, nie mija „jak ręką dojął”. Mimo problemów nakładem parafian w 1928 roku parafia krzemieniecka zakupiła dwa nowe dzwony. Gdy sytuacja na wsi zaczyna się stabilizować po wewnętrznych reformach w państwie, wybuchła II wojna światowa. Mobilizacja z 27/28 sierpnia 1939 roku obejmuje 75 mężczyzn z Krzemienicy. 3 września rozpoczynają się naloty okolic Krzemienicy. Pierwsze bomby dosięgają miejscowość 7 września. Z kolei 10 rozpoczął się przemarsz wojsk niemieckich przez miejscowość. Nastają ciężkie czasy hitlerowskiej okupacji. W 1944 roku, gdy wojska niemieckie wycofywały się na zachód, przez tereny Krzemienicy, ucierpiały zewnętrzne ściany kościoła, podziurawione podczas ostrzałów. Zabrane podczas wojny dzwony kościelne, z których jeden dzięki „spiskowi” mieszkańców Krzemienicy pozostał we wsi, było ciosem dla wiernych. 20 czerwca 1946 roku ukryty dzwon w bardzo uroczysty sposób zwrócono parafii. W czasach powojennych mieszkańcom Krzemienicy raz lepiej raz gorzej się wiodło. 2 września 1973 roku wmurowano kamień węgielny pod kolejną świątynię we wsi. Świątynia została poświęcona 7 września 1975 roku. Mieszkańcy Krzemienicy zaczęli uczęszczać do nowej świątyni. Cały wysiłek uwaga mieszkańców skupiła się na budowie nowego kościoła spychając na dalszy plan drewnianą świątynię. M.in. to i wichura w latach osiemdziesiątych doprowadziły do zawalenia się wieży kościelnej. Wymogło to natychmiastową reakcję mieszkańców i proboszcza. Napraw dokonali górale z okolic Nowego Sącza. Prace ukończono w 1987 roku. Konsekracja nowej świątyni nastąpiła 4 września 1983 roku pod wezwaniem Matki Bożej Pocieszenia. W 1990 r. ukończono budowę kaplicy zmarłych, poświęconej w 1991 roku.

Po reformie administracyjnej z 1998 roku, Krzemienica została przypisana do gminy Czarna w powiecie Łañcut.

Tak, pokrótce się kształtuje historia malowniczej wsi, jaką jest Krzemienica.

Ludność

Krzemienica jest największą i najstarszą wsią gminy Czarna liczy 2 761 mieszkańców. Gęstość zaludnienia wynosi ok. 174 os/ km².

Ludność ogółem	2 761
- kobiety	1 417
- mężczyźni	1 344
Ludność w wieku przedprodukcyjnym (wiek 0-17)	574
Ludność w wieku produkcyjnym	
- kobiety (18-59)	841
- mężczyźni (18-64)	897
Ludność w wieku poprodukcyjnym	
- kobiety (<60)	298

Ludność miejscowości stanowią w przeważającej większości rolnicy i pracownicy prywatnych przedsiębiorstw. Dużą część stanowią również ogrodnicy. Coraz liczniej reprezentowani są prywatni przedsiębiorcy. Niestety przybywa i bezrobotnych. Znaczną część mieszkańców stanowią ludzie nowoprzybyli do Krzemienicy.

W głównej mierze osiedlają się tu mieszkańcy z okolicznych gmin. Nowe osadnictwo wpływa na zróżnicowanie społeczności. Ma to zarówno korzystny wpływ – przyjeżdżają ludzie wykształceni i przedsiębiorczy, napływa kapitał, ale zarazem negatywnie działa na integrowanie się mieszkańców.

Obsługa ludności

W Krzemienicy funkcjonuje przystanek PKS, PKP (1955 r.), prywatna linia autobusowa Łączut- Krzemienica. Wieś posiada również pocztę (1962 r.) oraz dwie biblioteki: publiczną i szkolną.

Centrum kulturalnym jest Ośrodek Kultury, w którym działa Ochotnicza Straż Pożarna.

W miejscowości Krzemienica funkcjonuje ośrodek zdrowia, w którym mieszkańcy mogą korzystać z usług lekarza rodzinnego, stomatologa oraz z punktu rehabilitacyjnego.

W przypadku konieczności hospitalizacji, jak również specjalistycznych usług medycznych, mieszkańcy Krzemienicy korzystają z usług Szpitala Powiatowego w Łąncucie.

W przypadku zaopatrzenia w środki farmaceutyczne mieszkańcy korzystają z aptek w Łąncucie i Czarnej.

Szkolnictwo

Na terenie miejscowości Krzemienica funkcjonuje Zespół Szkół, w skład, którego wchodzi Szkoła Podstawowa i Gimnazjum, w których uczy się odpowiednio 198 i 118 uczniów. Łączna liczba uczęszczających do Zespołu Szkół to 316 uczniów.

Powierzchnia całkowita obiektu szkolnego wynosi 3,5 ha

Powierzchnia wewnątrz obiektu – 4600m².

Zaplecze sportowe – 2 sale gimnastyczne, boiska asfaltowe do piłki ręcznej, i koszykówki, siłownia.

Odczuwamy brak bieżni, skoczni lekkoatletycznej.

Pierwsze w powiecie „Miasteczko ruchu drogowego” oraz rowerowy tor przeszkód.

Pracownie komputerowe – Informatyczna: Internet – neostrada. Oczekujemy kolejnej pracowni przyznanej nam w obecnym roku szkolnym. Dzięki pomocy mieszkańców Krzemienicy udało się uruchomić nowoczesną pracownię do nauki **języków obcych** wyposażoną w komputery i programy. Posiadamy Multimedialne Centrum Informacji w bibliotece szkolnej.

Języki obce – język angielski jako wiodący oraz dodatkowo język niemiecki.

Zajęcia pozalekcyjne – Koła przedmiotowe przygotowujące do sprawdzianu i egzaminu gimnazjalnego, dziennikarskie: gazetka szkolna – „SPRAWKI SPOD ŁAWKI”, Klub Europejski „EUROTRIP”, Szkolny Teatr „MARIONETKA”, Szkolne Koło Caritas, sportowe.

Informacje dodatkowe – wysokie wyniki dydaktyczne:

laureaci konkursów przedmiotowych, wysokie wyniki egzaminów zewnętrznych organizowanych przez OKE Kraków.

Możliwość nieodpłatnego zdobycia karty rowerowej i motorowerowej.

Wymiana międzynarodowa młodzieży - szkoła pozyskuje fundusze w ramach projektu Sokrates-Comenius z Europejskiego Funduszu Społecznego.

Szkoła osiąga wysokie wyniki dydaktyczne, absolwenci gimnazjum dostają się do najlepszych szkół w naszym województwie.

Nauczyciele są zaangażowani w życie naszej placówki, dlatego nie mamy większych problemów wychowawczych. Pozyskujemy sponsorów, którzy pomagają w doposażeniu w pomoce naukowe wzbogacające proces dydaktyczny, piszemy projekty, pozyskaliśmy fundusze na modernizację pracowni przedmiotów artystycznych z rezerwy budżetowej państwa.

Jednak nie tylko same pozytywy, są również negatywne strony. Szczególnie w sprawach gospodarczych. Szkoła ogólnie jest zaniedbana, jest potrzeba zaplanowanych działań w wielu dziedzinach – elewacji zewnętrznej, energii elektrycznej, centralnego ogrzewania, kanalizacji, parkingu itp.

Szkoła posiada bardzo duży obszar do zagospodarowania i sprzątnięcia.

Istnieje uzasadniona potrzeba zatrudnienia jeszcze jednej osoby na pierwszą zmianę – woźnego, który przed lekcjami oraz w trakcie zajęć utrzymywałby porządek na terenie całego obiektu i obejściu by nasi uczniowie czuli się dobrze i bezpiecznie.

Sport

W Krzemienicy bardzo pręźnie działa, powstały w lipcu 1948r., klub sportowy Jawor, który gra obecnie w V lidze rzeszowskiej. Jego prezesem jest Grzegorz Morycz, a trenerami Jacek Matuszkiewicz i Tomasz Kaczyński. Barwy klubowe zespołu piłki nożnej to biało-zielone. Klub ma piękny stadion, oddany do użytku w 1988r., i przy budowie, którego uczestniczyli mieszkańcy. Rozgrywane są na nim mecze oraz organizowane inne imprezy kulturalne.

Człowiekiem, który odegrał najważniejszą rolę w dziejach Klubu jest Wincenty Morycz-wieloletni jego prezes. Jak na wiejski klub, Jawor posiada okazały dorobek i może się poszczycić sukcesami w kilku sportowych dziedzinach. Jako pierwsze ruszyły: drużyna piłki nożnej i sekcja pięściarska (której istnienie to ewenement w skali kraju). W latach 60 powstała drużyna piłki ręcznej, której udało się dostać do trzeciej ligi. W Klubie przez kilka lat działała również, odnosząca sukcesy w klasie okręgowej, sekcja brydżu sportowego. Osiągnięciami indywidualnymi pochwalić się również mogła sekcja tenisa stołowego. Niestety trudności finansowe i inne przeszkody doprowadziły do upadku sekcji i obecnie w Klubie Jawor działa jedynie drużyna piłki nożnej.

Historia krzemienickich piłkarzy to zarówno pasma fenomenalnych sukcesów, jak i porażek. Do tych pierwszych zaliczyć można awans do klasy A, a następnie (w sezonie 1990/1991) do klasy okręgowej. Niestety w następnych latach nastąpił spadek formy i co za tym idzie spadek do klasy B, w której Klub gra do dzisiaj. Mieszkańcy Krzemienicy nie tracą jednak nadziei i licznie przybywają na mecze wierząc, że ich drużyna znów będzie świecić triumfy.

Kultura

Centrum kulturalne Krzemienicy mieści się w Ośrodku Kultury. Realizuje on zadania w dziedzinie wychowania, edukacji oraz upowszechniania i tworzenia wartości kulturalnych. To właśnie w Ośrodku odbywają się próby Teatru Dramatycznego, Chóru Gaudeamus, przedstawienia „Wesela Krzemienickiego”. Działają przy nim również zespoły wokalne- instrumentalne i taneczne.

▪ **Teatr Dramatyczny**

Za początek działalności teatralnej w Krzemienicy uważa się 1905 r., kiedy na scenie wybudowanej przy prywatnym domu Józefa Goleni, wystawiono sztukę W. L. Anczyca "Kościuszkę pod Raclawicami". W czasie swojego istnienia teatr przechodził różne koleje losu, ale przetrwał nawet te najtrudniejsze wojenne i dalej oddziałuje swoim bogatym repertuarem nie tylko na życie społeczno - kulturalne mieszkańców wioski, ale całego regionu podkarpackiego.

Sztuki są wystawiane po kilka, a nawet kilkanaście razy, co w tradycji wiejskiej jest ewenementem. Początkowo wystawiano je dla mieszkańców Krzemienicy i okolicznych wiosek, ale ciekawy repertuar i poziom artystyczny prezentowany przez krzemienickich aktorów sprawił szeroki rozgłos zespołu, który na premiery zaczął ściągać widzów nie tylko z pobliskich miast, ale i

dalszych. Teatr wystawia również sztuki na wyjazdach, propagując kulturę teatru w podkarpackich wioskach. Do bardziej udanych należy zaliczyć występy w łańcuckim "Sokole", w sali teatralnej przy kościele farnym w Łańcucie, w Białobrzegach, Czarnej, Kraczkowej, Krasnym, itp.

Krzemienicki teatr zdobywał liczne nagrody, m.in.: w konkursie organizowanym przez Marszałka Sejmiku WDK w Rzeszowie i KOIW w 1997r. zajął III miejsce za całokształt przeglądu dorobku kulturalnego Gminy oraz I miejsce w kategorii teatru.

Niewiele jest miejscowości, które mogą się poszczycić posiadaniem teatru o tak bogatej stuletniej tradycji. Teatr Dramatyczny jest zaś szczególnie, skupia bowiem ludzi różnych profesji i zawodów i w różnym wieku. Tutaj na próbach i na scenie spotykają się pokolenia: ojcowie i dzieci, dziadkowie i wnuki, a dla wszystkich praca w teatrze jest pasją.

W okresie minionych 100 lat krzemienicki teatr miał wielu kierowników i reżyserów, którzy z poświęceniem tej sztuce się oddali, wśród nich: Józef Golenia, Józef Kluz, Julia Turzyńska, Antoni Baran, Stanisława Kluz, ks. Stanisław Duda. Teatr Dramatyczny założył i prowadzi obecnie Zygmunt Kluz. To jego energia, znajomość warsztatu teatru i umiejętność zjednania grupy ludzi sprawiły, że wystawiane sztuki są zaskoczeniem dla widzów przyjezdnych, a dla mieszkańców to zawsze oczekiwane premiery.

▪ ***Chór Gaudeamus***

Historia Chóru w Krzemienicy sięga lat przedwojennych tj. z przed roku 1939. Organistą wówczas był Józef Pieniążek, który akompaniował na organach. - Chór zaś prowadziła miejscowa nauczycielka Julia Turzyńska. Na początku chór wykonywał pieśni związane ze Świętami Wielkanocnymi i w okresie oktawy Bożego Ciała. W repertuarze były pieśni w języku polskim i łacińskim. Chór brał również udział podczas pierwszych Komunii Świętych, ślubów członków chóru i w corocznym Odpuszczeniu Matki Bożej Pocieszenia.

W latach późniejszych w okresie Bożego Narodzenia śpiewano też kolędy. Po kilkuletniej przerwie zorganizowano Chór, którego dyrygentem został Jacek Lalicki. Za jego dyrygentury przed wyjazdem na Przegląd Chórów Parafialnych w Przemyślu chór przyjął nazwę "Gaudeamus", którą nosi do dzisiaj. W tym okresie chór z tradycyjnymi występami wziął udział na Festiwalu Pieśni Maryjnych w Łańcucie, jak również gościnnie w sąsiednich parafiach Łukawcu i Kraczkowej.

Jesienią 2002r. za zgodą chórzystów patronat nad Chórem objął Gminny Ośrodek Kultury w Czarnej. Powołano zarząd, śpiewacy mają także swojego prezesa i jest nim Waclaw Kuźniar. Próby odbywają się regularnie w Ośrodku Kultury w Krzemienicy.

Do ważniejszych imprez z udziałem Chóru można zaliczyć: cykliczny koncert w ramach Krzemienieckich Koncertów Muzyki Sakralnej w Kościele Św. Jakuba, gościnny występ w miejscowości Spiășký Štvrtok na Słowacji, prezentację utworów sakralnych podczas wizytacji parafii przez biskupa Mariana Rojena.

▪ ***Zespół Pętelki***

Pod koniec lat 60 utworzono w Krzemienicy zespół muzyczny Albatros. W swym repertuarze zespół wykonywał przeboje m.in. Czerwonych Gitar, Akwareli, Blackout, podejmując jednocześnie nieśmiało próby własnych kompozycji. Rok 1971 to okres największych sukcesów zespołu. Wtedy zmieniono nazwę zespołu na „Pętelki”. Repertuar dzisiejszych "Pętelek" to przeboje przełomu lat 60. i 70, jak również własne kompozycje.

▪ ***Zespół Jakubki***

Jest to dziecięcy zespół wokalnie instrumentalny, powstały w listopadzie 2003r. Na początku dzieciom akompaniował mały zespół, w skład którego wchodziły takie instrumenty jak: gitara, flet, klarnet i keyboard. Prawdziwej zachęty do pracy oraz werwy zespół nabrał w październiku 2004 r., kiedy to powstał zespół instrumentalny, który akompaniuje dzieciom. Jakubki liczą obecnie ok. 50 osób.

Założycielem zespołu jest Łukasz Bieniasz. Nauką śpiewu zajmuje się Marta Skrobacz,

dziećmi opiekuje się Anna Dołęga, Ewa Sierżęga czuwa zaś nad zespołem od strony instrumentalnej. Organem prowadzącym jest Stowarzyszenie Rozwoju i Twórczości Artystycznej VIVE .

- ***Zespół tańca nowoczesnego***

W krzemienickim Ośrodku Kultury działa również zespół tańca nowoczesnego. Skupia on młodzież gimnazjalną i dzieci ze szkoły podstawowej, zapewniając im aktywne wykorzystanie czasu wolnego.

- ***Wesele Krzemienieckie***

Jest autentyczną inscenizacją wesela wiejskiego z okolic Łańcuta z XIX wieku. Autorem widowiska, a zarazem pierwszym reżyserem, jest mieszkaniec Krzemienicy Józef Kluz. Pragnął on zachować pamięć o zwyczajach i tradycjach regionu i to zainspirowało go do wystawienia na scenie ówczesnego wesela, z zachowaniem najdrobniejszych szczegółów jego przebiegu. Do obrzędów weselnych dobrano odpowiednie pieśni i tańce, które konsultowane były i uzupełniane relacjami innych mieszkańców wioski. Po zebraniu wszystkich materiałów przystąpiono do tworzenia dialogów, w które wplataną pieśni, tańce i poczęstunek weselny. Sceniczne "Wesele Krzemienieckie" trwa trzy godziny. Po raz pierwszy na scenie wystawiono je w 1947r. Spektakl cieszył się i nadal cieszy sporym zainteresowaniem, głównie ze względu na swą żywość i polski charakter. Kolejno kierownikami i reżyserami zespołu byli: Józef Kluz, Stanisława Kluz, Janina Panek, Zygmunt Kluz.

W czerwcu 2006r. członkowie zespołu wybrali zarząd. Kierownikiem został Zenon Buk, choreografem Walerian Buk, a kierownikami muzycznymi Józef Pelc i Wiesław Welc.

Zespół często występował poza granicami swojej wsi, brał udział w licznych imprezach, konkursach i przeglądach zdobywając nagrody i wyróżnienia. Wesele wystawiane było na Ukrainie, Węgrzech oraz w czasie obchodów 1000-lecia Państwa Polskiego. Na Festiwalu Kultury Ludowej w Tarnowie zespół zdobył nagrodę " Pawiego Pióra". W 2007r. zespół obchodził 60 rocznicę swojej działalności. Z tej też okazji otrzymał nagrodę specjalną Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego K. M. Ujazdowskiego oraz nagrodę Marszałka Województwa Podkarpackiego. Warty podkreślenia jest udział w uroczystościach jubileuszowych Dyrektora Artystycznego Zespołu „Mazowsze” Janusza Chojeckiego, który wręczył zespołowi statuetkę Anioła "ars longa, via brevis" przyznaną przez PZLP i krzemieniecki Mazowsze. Zespół krzemienicki utrzymuje kontakty z zespołem „Mazowsze” od 1963r., po zaproszeniu przez Mirę Zimińską Sygetyńską. W jubileuszowym 2007r. swoją bogatą działalność przypieczętował w dwóch ogólnopolskich konkursach w Kadzidle na Kurpiach, gdzie zdobył I miejsce, tytuł Najpiękniejszej Panny Młodej i nagrodę dla kapeli, oraz w Łowiczu skąd przywiózł Nagrodę Główną „Łowicki Pasiak”. W siedzibie krzemienickiego zespołu dwukrotnie odbyły się warsztaty dla choreografów z całego świata prowadzonych przez Dyrektora Studium Choreograficznego przy Politechnice Rzeszowskiej Alicję Haszszak. Z udziałem krzemienickiego zespołu nagrana została również kasetka instruktażowa pt. „Tańce polskie” przeznaczona dla poloni zagranicznej. Zespół „Wesele krzemienieckie” w swoim repertuarze prezentuje odrębność strojów i tańców wyłącznie krzemienieckich, które zostały opisane w książce pt. „ Tańce polskie”.

Turystyka i rekreacja

Krzemienica stwarza wspaniałe warunki do uprawiania turystyki weekendowej, zarówno dla osób spędzających czas aktywnie, jak i szukających spokoju i wytchnienia wśród pięknej przyrody.

Z Łańcuta do Krzemienicy można się dostać drogą w kierunku Sokołowa Małopolskiego, która wspina się na grzbiet pagórka o wysokości ok. 255m n.p.m. Z jego szczytu, w kierunku północy rozciąga się widok na Strażów, Łukawiec, Czarną, Medynię Głogowską, Żołyńnię, Łańcut, Podzwierzyniec i Kąty. Przy dobrej widoczności można rozpoznać aż 8 wież kościelnych. W kierunku południowym widać Pogórze Rzeszowskie z pasmem Górnicy i leżącą na niej wsią Husów. W kierunku zachodnim wieczorami dostrzec można lunę światła Rzeszowa.

Organizacje społeczne

☞ *Ochotnicza Straż Pożarna*

Ochotnicza Straż Pożarna powstała w Krzemienicy w 1921r. z inicjatywy Józefa Kluza. Dokonano podziału Straży na oddział ratunkowy i wodny oraz zbierano fundusze na działalność i pod koniec 1922r. drużyna strażacka była gotowa do akcji gaśniczych. Strażacy byli również przygotowywani do przeprowadzania akcji przeciwpowodziowych. OSP nie ograniczała się jedynie do wypełniania obowiązków zawodowych- stworzyła Koło Teatralne, funkcjonowała także orkiestra. Z okazji 10-lecia istnienia OSP otrzymało nowe lokum- Dom Ludowy. W latach 1981-1987r. trwały prace budowlane, których efektem było powstanie nowej strażnicy. W 1996r. OSP nadano sztandar, a w 1999r. włączono ją do Krajowego Systemu Ratowniczo- Gaśniczego. Kolejna przebudowa strażackiego lokum miała miejsce w latach 1999- 2002r.

Obecnie Straż krzemieniicka dysponuje nowoczesnym sprzętem oraz dobrze przeszkoloną drużyną. Społeczne zaangażowanie strażaków wpływa pozytywnie na stosunek mieszkańców do OSP, a niezawodność i skuteczność w działaniach ratowniczo-gaśniczych rozśławia Krzemienicę nie tylko w regionie.

■ *Stowarzyszenie Abstynentów Klub Wyzwolenia* Działa przy parafii Matki Bożej Pocieszenia.

■ *Stowarzyszenie opieki nad cmentarzami*

Stowarzyszenie otacza opieką opuszczone cmentarze, w celu przywrócenia im wyglądu godnego spoczynku przodków. Jego celem jest również wychowanie młodych pokoleń w szacunku dla dziedzictwa kulturowego i zwyczajów, a realizowanym poprzez organizowanie odpowiednich imprez i angażowanie młodzieży do prac porządkowych.

Dzięki dużemu wysiłkowi członków Stowarzyszenia, ich rodzin, parafian oraz innych stowarzyszeń udało się uporządkować cmentarz przy drodze do Strażowa.

■ *Stowarzyszenie Rozwoju i Twórczości Artystycznej VIVE*

Stowarzyszenie zajmuje się m. in. organizowaniem warsztatów, prelekcji, zajęć terapeutyczno- edukacyjnych, opiekuńczych, wychowawczych, sportowych, imprez kulturalnych, koncertów oraz promocją twórczości regionu. Swoje cele realizuje poprzez popieranie działalności społecznej, kulturalnej, oświatowej, naukowej, pomocy społecznej, pomocy psychologiczno-pedagogicznej, pozyskiwanie środków finansowych, dotacji na rozwój dzieci i młodzieży, organizację i wspieranie przedsięwzięć i działań zmierzających do ochrony i ocalenia wartości kulturowych i przyrodniczych. Prezesem Stowarzyszenia jest Krzysztof Liebchen.

Dziedzictwo kulturowe i zabytki

Krzemienica nie posiada wielu starych, szczególnie cennych zabytków architektury, poza wymienionymi poniżej kilkoma o charakterze sakralnym i pozostałościami po ordynacjach magnackich.

Spis zabytkowych obiektów drewnianych w miejscowości Krzemienica

Obiekt	Materiał	Datowanie - remont	Nr rejestru wł. - użytkownik
Zespół kościoła paraf.-kościół p.w. Jakuba Starsz. Ap.	drewn.	1492	A-928 kościół rz.-kat.
Zespół kościoła paraf.- dzwonnica	drewn.	1750, remont 1827,1945, 1991	A-928
Zespół kościoła paraf.-kostnica	drewn.	1827 remont 1991	A-928

Zespół kościoła paraf.- ogrodzenie	drewn.	1827 wielokrotny remont	A-928
Leśniczówka przysiółek Kolonia	drewn.	1933	
Zagroda nr 352a - dom	drewn.	1813 (?) remont 1945	Franciszek Mokrzycki
Zagroda nr 352a - chlew	drewn.	4 ćw. XIX w.	Franciszek Mokrzycki
Zagroda nr 352a - stajnia	drewn.	4 ćw. XIX w.	Franciszek Mokrzycki
Zagroda nr 352a - stodoła	drewn.	3 ćw. XIX w., ok.1925	Franciszek Mokrzycki
Zagroda nr 416 - stajnia	drewn.	4 ćw. XIX w.	Adam Głowiak
Zagroda nr 416 - stodoła	drewn.	k. XIX w.	Adam Głowiak
Dom nr 17	drewn.	ok.1920 remont 1935	Aniela Szpyrka
Dom nr 49	drewn.	4 ćw. XIX w. remont 1945	Andrzej Lencznar
Dom nr 60	drewn.	ok.1910 remont 1960	Franciszek Niemczyk
Dom nr 71	drewn.	4 ćw. XIX w. remont 1965	Zofia Kluz
Dom nr 97	drewn.	3 ćw. XIX w. remont 1935	Wojciech Czaja
Dom nr 163	drewn.	1888	Maria Mazur
Dom nr 174	drewn.	ok.1910	Helena Szubart
Dom nr 286	drewn.	4 ćw. XIX w. remont 1930	Maria Łęczner
Dom nr 389	drewn.	3 ćw. XIX w. przebud.1985	Henryka Panek
Dom nr 478	drewn.	1869 remont 1960	Stanisław Bartman
Dom nr 637	drewn.	1881 remont 1965	Władysław Jabłoński
Dom nr 699	drewn.	XIX/XX w remont 1935.	Karolina Pietraszek
Dom nr 709	drewn.	ok.1910 remont 1930	Maria Mazur
Dom nr 768	drewn.	1911 remont 1935	Helena Balawender
Dom nr 770	drewn.	ok.1930 remont 1960	Jan Buk
Dom nr 845	drewn.	4 ćw. XIX w. remont 1944	Jerzy Tomaszek
Dom nr 850	drewn.	ok.1915 remont 1960	Józefa Rejman
Dom nr 860	drewn.	3 ćw. XIX w. remont 1965	Aniela Welc
Dom nr 863	drewn.	3 ćw. XIX w. remont 1930	Anna Welc
Dom nr 874	drewn.	1903 remont 1960	Anna Kluz

Dom nr 876	drewn.	4 ćw. XIX w.	A. Skrobacz
Dom nr 878	drewn.	4 ćw. XIX w. remont 1920	Tadeusz Rejman
Dom nr 880	drewn.	4 ćw. XIX w. remont 1965	Józefa Szubart
Dom nr 893a	drewn.	ok.1910 remont 1950	Antoni Balawender
Stodoła obok domunr 957	drewn.	3 ćw. XIX w.	Janina Pieczonka
Młyn wodny nr 353	drewn.	4 ćw. XIX w. remont 1950	Władysław Nycz

Spis zabytkowych obiektów murowanych na terenie Krzemienicy

Obiekt	Materiał	Datowanie - remont	Nr rejestru wł. - użytkownik
Dom nr 940	mur.	1927 remont 1948	Stanisław Welc
Dom nr 940	mur.	1927 remont 1948	Stanisław Welc
Zespół kościoła paraf.-schodki na cmentarz	kam.	ok.1827(?)	
Zespół szkoły-budynek I obecnie Ośrodek Zdrowia	mur.	1889	
Zespół szkoły-budynek II obecnie Ośrodek Zdrowia	mur.	ok.1912 remont 1986-1991	
Budynek stacyjny obecnie przystanek PKP	mur.	pocz. XX w.	
Dom dróżnika w przysiółku Kolonia nr 310	mur.	ok.1910	
Karczma obecnie dom nr 333	mur.	1911	Jan Welc
Zespół folwarczny I -owczarnia	mur.	1835-1838	proj. Jan Tokarski
Zespół folwarczny II - stajnia	mur.	4 ćw. XIX w. przebud.1989	
Zespół folwarczny II -stodoła – obecnie magazyn	mur.- drewn.	4 ćw. XIX w. kilkakrotny remont	G.S.
Dom nr 940	mur.	1927 remont 1948	Stanisław Welc

▪ **Kościół pw. św. Jakuba Starszego**

Jest największym zabytkiem Krzemienicy. Usytuowany na niewielkim wzniesieniu, w centrum wsi okazały, modrzewiowy, kryty gontem. Teren kościelny, z dojściem po kamiennych schodach od zach. i pn.-wsch., otoczony jest drewnianym ogrodzeniem, w którego obrębie można zobaczyć liczne okazy starodrzewia. Kościół, o zrębowej konstrukcji, dwudzielny, z kruchtami od północy i zachodu oraz wydłużonym prezbiterium zamkniętym trójbocznie, z zakrystią od północy; znajduje się od strony zachodniej w otoczeniu drewniano- murowanej dzwonnicy z ok. 1750 r. i drewnianej kostnicy z 1827 r. W 1754 r. konsekrowany przez biskupa przemyskiego Hieronima Sierakowskiego.

W barokowym wnętrzu kościoła uwagę przyciąga rokokowy ołtarz główny, datowany na

połowę XVIII wieku z rzeźbami wykonanymi przez Tomasza Huttera, a poświęcony Matce Bożej. Centralną część nawy ołtarzowej zajmuje obraz Matki Bożej Pocieszenia, który jest zasłoną obrazu patrona kościoła św. Jakuba. Poniżej obrazów znajduje się piękne tabernakulum ustawne. W miejscu gdzie kończy się pierwsza, ścisła część prezbiterium, a zaczyna druga – szersza, umieszczono bogato rzeźbioną barokową ambonę. Na ścianie od północnej strony umieszczono najstarszy w tej świątyni obraz ECCE HOMO, obudowany ołtarzem. Ołtarze boczne pochodzą z końca XVIII wieku, a chrzcielnica z ok. 1827r. Niewielki chór z organami o cynowych piszczałkach, to najbardziej zaniedbany element wyposażenia kościoła, czekający w kolejce do renowacji.

Obecnie w kościele odbywają się w maju Koncerty Muzyki Sakralnej. Kościół jest również jednym z obiektów należących do szlaku architektury drewnianej.

▪ ***Łaskami słynąca figurka Matki Bożej***

Pochodzi ona sprzed 1360 r. i powstała na wzór którejś Madonny kościołów zachodniej Europy, a do Krzemienicy dotarła wraz z osadnikami z Saksonii. Jest niezwykle cennym zabytkiem kultu religijnego w Polsce. Kunszt artystyczny i monumentalizm tej statuy wyróżnia ją spośród rzeźb Madonn w Małopolsce Wschodniej. Figurka znajduje się w kościele p.w. Matki Bożej Pocieszenia, poświęconym w 1975 roku. Pod koniec sierpnia, w czasie odpustu, przybywają tutaj rzesze pielgrzymów z okolicznych miejscowości.

▪ ***Kapliczki***

1. Postawiona około 1850 r. na terenie dawnego folwarku, w centrum wsi. Drewniana konstrukcja słupowo - ramowa, przykryta gontowym daszkiem. Wewnątrz znajdowała się figura św. Stanisława.
2. Kapliczka p.w. Jana Nepomucena ustawiona w 1875 roku na wyspie, na stawie w przysiółku Chodakówka przy granicy z Czarną. Ma formę białego domku z czerwonym blaszanym dachem na czterech filarach i półokrągłymi łukami.
3. Usytuowana na południe od kościoła, przy głównej drodze, murowana, ufundowana w roku 1904 przez rodzinę Nyczów. W kapliczce figury Matki Boskiej, św. Franciszka, św. Kлары i św. Jakuba z Compostelli.
4. Pomnik grunwaldzki ufundowany w 1910 r., przy drodze do Łańcuta, na postumencie figura Chrystusa Króla - Figura św. Stanisława biskupa ufundowana w 1913 r.
5. Figura św. Jakuba ze studnią. Wybudowane na początku XX wieku przy drodze do Łańcuta. Cembrowina studni postawiona nad cudownym, leczniczym źródłem, mającym moc uzdrawiania.

▪ ***Cmentarz***

Założony w I połowie XIX wieku, na południowy zachód od kościoła, przy tzw. szerokiej drodze. Na uwagę zasługują nagrobki: gimnazjalisty Jasia Gołębia (1872r.) w formie uciętego pnia drzewa, marmurowy grobowiec księdza Andrzeja Karakulskiego (1904r.) oraz grób nieznanego szlachcica w formie obelisku (z piaskowca).

▪ ***Zespoły folwarczne po ordynacji Potockich***

Pierwszy zespół folwarczny znajduje się w centrum wsi. W otoczeniu mocno zdewastowanego parku, w którym do chwili obecnej rośnie kilka pomnikowych drzew, zachowały się trzy mocno przebudowane budynki (wzniesione w 4 ćw. XIX w.): stodoła, obora i kuźnia. Budynki założone na planie prostokąta, z dachami dwuspadowymi pokrytymi dachówką. Drugi zespół folwarczny znajduje się na tzw. Woli Krzemienieckiej, przy szosie E4, był to dawny folwark dominikanów z Łańcuta, który w latach 30 – tych XIX wieku wykupili Potoccy. Obecnie na terenie folwarku znajdują się dwa zabytkowe, zupełnie przebudowane obiekty: dawna owczarnia i stodoła.

Rolnictwo

W Krzemienicy występują dość żyzne gleby należące do II i III klasy, powstałe z lessów. Przeprowadzane przez WIOŚ badania w ramach monitoringu gleb wzdłuż drogi E-4 nie wykazały widocznego wpływu zanieczyszczeń od środków transportu samochodowego. Trasa ta przebiega na otwartym terenie, co, przy pionowym i poziomym ruchu powietrza, powoduje prawdopodobnie rozprzestrzenianie zanieczyszczeń na dużym obszarze.

Podział gruntów ornych w Krzemienicy przedstawia się następująco: zboża – 65%, rośliny okopowe – 15%, tereny sadownicze, w tym jagodowe – 15%, warzywa – 3%, pozostałe uprawy – 2%. Udział użytków zielonych w gruntach rolnych (w tym trawy na gruntach ornych) to ok. 25%.

Przemysł

W Krzemienicy działalność prowadzą głównie małe i średnie przedsiębiorstwa. Małe przedsiębiorstwo to przedsiębiorstwo, które zatrudnia mniej niż 50 pracowników oraz którego roczny obrót nie przekracza 10 milionów euro lub całkowity bilans roczny nie przekracza 10 milionów euro. Zaś średnie przedsiębiorstwo to takie, które zatrudnia mniej niż 250 pracowników oraz którego roczny obrót nie przekracza 50 milionów euro lub całkowity bilans roczny nie przekracza 43 milionów euro.

Do przedsiębiorstw działających na terenie wsi zaliczyć można: Zakład Betoniarski, Szkołkę krzewów ozdobnych „Wrzos” (specjalizującą się w hodowli magnolii), Supico- produkcja i sprzedaż siatek ogrodzeniowych. W Krzemienicy ma swoją siedzibę (w skład, której wchodzi budynek biurowy i magazyn o powierzchni 1500 m²) firma Bimex - Böllhoff Sp. z o.o., która powstała w 1994r. w Łańcucie. Zdobyła ona kilka nagród i wyróżnień, w tym w konkursie "Podkarpacka Nagroda Gospodarcza" (2003r. i 2005r.) oraz nagrodę "Gazete Biznesu 2005". Swoją działalność w Krzemienicy prowadzą również 2 wytwórnie wód gazowanych: jedna powstała w 1992r., a druga w 1993r. (Frutango).

Infrastruktura techniczna

Infrastruktura techniczna Krzemienicy obejmuje wszelkiego rodzaju sieci uzbrojenia terenu. Wszystkie te elementy tworzą spójną, dobrze prosperującą całość. Istotnym elementem jest stan układu komunikacyjnego oraz plany jego rozbudowy w ramach projektu połączenia drogi krajowej nr 4 z autostradą A4.

a) Drogi

Drogi przebiegające przez Krzemienicę:

- Droga krajowa nr 4
- Droga wojewódzka nr 881 Sokołów Małopolski – Żurawica
- Dwie drogi powiatowe- długość 6,53 km
- Drogi gminne:
 - Jawornik – długość 1,2 km
 - Ośrodek Kultury – Strażów – długość 2,0 km
 - Obok toru kolejowego na wschód – długość 0,5 km
 - Obok toru kolejowego na zachód – długość 0,3 km
 - Koło Brodziaka – długość 0,4 km
 - Koło Szpyrki – długość 0,2 km
 - Koło Wiglusza – długość 0,2 km
 - od Placu Wolności do E4 – długość 1,7 km

Niemal wszystkie drogi pokryte są asfaltem.

b) Gazyfikacja

Miejscowość Krzemienica jest zgazyfikowana w 100%. Gaz przewodowy używany jest do celów socjalno – bytowych, sporadycznie do celów grzewczych, co spowodowane jest barierą ekonomiczną (wysokie koszty instalacji i eksploatacji).

c) Wodociągi i kanalizacja

Woda z ujęcia Krzemienica czerpana jest ze złóż podziemnych za pośrednictwem dwóch studni wierconych. Ujęcie produkuje aktualnie ok. 260 m³ wody na dobę, przy czym maksymalna możliwa wydajność ujęcia wynosi 693 m³/d wody. Obszary strefy ochrony bezpośredniej wokół ujęcia mieszczą się wewnątrz ogrodzeń studni i wynoszą ok. 20 metrów. W rejonie objętym spływem wód podziemnych do ujęcia zostały wyznaczone tereny ochrony pośredniej – wewnętrzny i zewnętrzny.

Woda ujmowana jest na ujęciu ze stałą wydajnością przez pompy głębinowe i kierowana jest na stację uzdatniania, a stąd, po dezynfekcji podchlorynem sodowym, do terenowego zbiornika wyrównawczego 2×75m³. Ze zbiornika terenowego woda tłoczona jest do sieci wodociągowej przez pompownię drugiego stopnia o maksymalnej wydajności 50 m³ wody na godzinę i nominalnym ciśnieniu podnoszenia 45 m H₂O, którą stanowi zespół pomp ICL 18-40 oraz tłumiący uderzenia hydrauliczne zbiornik wodno-powietrzny o pojemności 2,5 m³.

Włączaniem i wyłączaniem pomp głębinowych steruje układ oparty o umieszczone w zbiorniku sondy minimum–maksimum. Pompy I-go stopnia (w studniach) nie posiadają falowników, stąd pompy głębinowe pracują zawsze w systemie stałowydajnościowym. Aktualnie woda ze ujęcia podawana jest, poprzez stację uzdatniania do zbiornika początkowego, w systemie 22 godzin pracy na dobę.

Ze względu na ponadnormatywne ilości żelaza i manganu, woda dopływająca na stację uzdatniania poddawana jest odżelazianiu i odmanganianiu na pojedynczych filtrach ciśnieniowych (po jednym odżelaziaczu i odmanganiaczu) o pojemności 6,3 m³ i powierzchni filtracji 1,54 m² każdy, i dezynfekowana za pomocą chloratorów C-52 podchlorynem sodowym. Wypełnienie filtrów ciśnieniowych stanowi żwir filtracyjny. Płukanie filtrów odbywa się w czasie postoju ujęcia.

Przy aktualnej, przeciętnej dobowej wielkości przepływu nie występuje przekroczenie technologicznie dopuszczalnej prędkości filtracji. Natomiast biorąc pod uwagę charakterystyczną dla obliczeń tego typu urządzeń wielkość przepływu, to jest obliczeniowy przepływ średni godzinowy ($Q_{sr\ h} = Q_{max\ d} / T$, gdzie $Q_{max\ d}$ = przepływ maksymalny dobowy, T = czas pracy ujęcia), prędkość filtracji przekracza wielkości zalecane (max. 10 m/h) dla wypełnień żwirowych filtrów ciśnieniowych i wynosi ok. 14 m/h. Wielkość tego rzędu może powodować w okresach wzmożonego rozbioru dobowego obniżanie jakościowych parametrów wody opuszczającej stację uzdatniania, szczególnie w zakresie zawartości manganu oraz mętności i barwy wody. Taki stan rzeczy jest również niepożądany ze względu na aspekt niezawodnościowy (po jednym filtrze) pracy stacji uzdatniania. Mimo to, jak wynika z informacji służb gminnych, w chwili obecnej nie występuje przekroczenie dopuszczalnych stężeń wskaźników fizykochemicznych ani organoleptycznych określonych w dotychczas obowiązujących przepisach. Jest to prawdopodobnie związane z faktycznie mniejszym od obliczeniowego przepływem godzinowym przez te urządzenia. W uzdatnionej wodzie nie występuje również przekroczenie dopuszczalnych parametrów bakteriologicznych wody podawanej z tego ujęcia. Przy aktualnej wielkości przesyłanej na sieć wodociągową wody, nie występują problemy z zaspokojeniem zapotrzebowania na wodę odbiorców, tak pod względem ilościowym, jak i parametrów ciśnienia na sieci. Ostatnia rozbudowa ciągu technologicznego stacji miała miejsce w roku 1995. Praca ujęcia i stacji uzdatniania nie jest zautomatyzowana, poza układem napełniania zbiornika sieciowego początkowego, który steruje praca pomp głębinowych (tzw. pierwszego stopnia). Stan techniczny obiektów i urządzeń stacji uzdatniania jest dobry. Awaryjność urządzeń ujęcia i stacji uzdatniania jest niska. Aktualnie nie jest prowadzona żadna rozbudowa ani modernizacja ujęcia ani stacji uzdatniania. Administratorem obu obiektów, tj. ujęcia i stacji uzdatniania jest Gospodarstwo Komunalne w Czarnej.

Jakość wody w końcówkach sieci zasilanej z ujęcia Krzemienica nie odbiega od jakości wody wysyłanej do sieci na stacji uzdatniania, tzn. nie występuje zjawisko wzrostu mętności, barwy czy zawartości bakterii w wodzie na końcówkach sieci. Praca tej sieci nie jest objęta zintegrowanym systemem zarządzania przedsiębiorstwem wodociągowym, systemem monitoringu ani sterowania telemetrycznego. W razie awarii mieszkańcy korzystają ze studni przydomowych. Sieć wodociągowa zasilająca odbiorców w wodą z ujęcia w Krzemienicy jest eksploatowana i administrowana jest przez Gospodarstwo Komunalne w Czarnej.

Telekomunikacja

Operatorem telefonii stacjonarnej działającym na terenie Krzemienicy jest Telekomunikacja Polska S.A. Usługę dostępu do Internetu szerokopasmowego drogą radiową świadczy kilku operatorów prywatnych. Ponadto teren miejscowości pokryty jest zasięgiem wszystkich operatorów sieci telefonii komórkowej działających na terenie Polski; poziom sygnału jest dobry.

5. OBSZAR I CZAS REALIZACJI PLANU ODNOWY MIEJSCOWOŚCI KRZEMIENICA

W celach znajdujących się w niniejszym dokumencie zawarte są kierunki działania, które stanowią naturalny obszar realizacji Planu Odnowy Miejscowości Krzemienica.

Plan ten określa szczególne obszary, które stanowią wyodrębnione elementy przestrzeni miejscowości:

- obszary turystyki i agroturystyki,
- obszary aktywizacji społecznej i gospodarczej,
- obszary walorów przyrodniczych,
- obszary infrastruktury rekreacyjno-wypoczynkowej,
- obszary infrastruktury kulturalnej i sportowej,
- obszary infrastruktury drogowej,
- obszary infrastruktury publicznej,
- obszary infrastruktury okołodrogowej,
- obszary opieki zdrowotnej i społecznej,
- obszary bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Powyższe obszary zapisane w celach pierwszorzędnych traktuje się jako obszary rozwoju społeczno-gospodarczego miejscowości Krzemienica na lata 2008-2015.

Wymienione obszary zidentyfikowane na podstawie celów i kierunków działania stanowią o podziale przestrzeni społeczno – gospodarczej miejscowości, w których będą realizowane poszczególne przedsięwzięcia zamieszczone w Planie Odnowy Miejscowości Krzemienica. Dotyczy to inwestycji finansowanych w oparciu o montaż finansowy środków z budżetu gminy i funduszy strukturalnych, jak i realizowanych tylko w oparciu o środki własne.

6. ANALIZA SWOT

Przedstawiona analiza mocnych i słabych stron wsi Krzemienica oraz szans i zagrożeń związanych z jej rozwojem została uzgodniona przez uczestników procesu budowania strategii.

Analizy i uzgodnienia objęły następujące dziedziny:

- gospodarczą,
- społeczną,
- infrastruktury.

DZIEDZINA GOSPODARCZA:

Mocne strony	Słabe strony
Dobre położenie geograficzne, blisko dużych ośrodków gospodarczych Rzeszowa oraz Łańcuta	Słabo rozwinięta baza turystyczno - wypoczynkowa
Położenie komunikacyjne – bliskość drogi wojewódzkiej nr 881 i drogi krajowej E4, dobrze rozwinięta sieć dróg powiatowych, a także połączenia kolejowe.	Nieliczne zakłady przetwórstwa rolno – spożywczego
Prawidłowo rozwijający się przemysł drobny organizowany przez mieszkańców	Słabo rozwijające się rolnictwo
Dobrze działający handel i usługi	Niski udział kapitału zagranicznego
Dostępność wykwalifikowanej siły roboczej	

<p>Dostępność lotniska w Jasionce Dogodne tereny inwestycyjne w pobliżu drogi E4 Preżność mieszkańców, duża aktywność w prowadzeniu działalności gospodarczej</p>

Szanse	Zagrożenia
Rozwój turystyki i agroturystyki	Import towarów i surowców
Rozbudowa sieci dróg – budowa autostrady i drogi szybkiego ruchu	Niestabilna polityka podatkowa państwa
Kontynuowanie przez gminę polityki niskich podatków	Brak wyspecjalizowanych kadr
Profesjonalna i permanentna promocja wsi Aktywizacja działalności gospodarczej ludności	Ogólny, niski stan gospodarki państwa Nieuzbrojone tereny przeznaczone dla inwestorów
Rozwój przetwórstwa rolno – spożywczego i zakładów produkcji	Rosnąca nieopłacalność w rolnictwie
Aktywizacja ludności poprzez uzyskiwanie funduszy unijnych	Migracje społeczeństwa, szczególnie ludzi młodych
Pozyskiwanie inwestorów z poza wsi Bliskość granicy	Zła jakość i stan dróg

DZIEDZINA SPOŁECZNA:

Mocne strony	Słabe strony
Dosyć dobrze rozwinięta opieka medyczna	Słaby poziom dostępu do specjalistycznych usług medycznych
Dobrze rozwinięte szkolnictwo podstawowe i gimnazjalne	Niskie dochody własne gminy na 1 mieszkańca
Dobrze działająca organizacja pozarządowa (Stowarzyszenia, OSP)	Niewystarczające środki budżetowe gminy do przeznaczenia na oświatę
Aktywna działalność klubu sportowego LKS Jawor Krzemienica	Mało atrakcyjna oferta spędzanie wolnego czasu przez młodzież
Bliskość do dóbr kulturalnych i ośrodków naukowych – Łańcut, Rzeszów	Niewystarczająca ilość miejsc przeznaczonych na rozrywkę
Stosunkowo wysoki procent dzieci kontynuuje naukę w szkołach ponadgimnazjalnych i uczelniach wyższych	<i>Problem bezrobocia</i>
	Brak dostatecznego systemu pomocy osobom starszym

Szanse	Zagrożenia
Udostępnianie specjalistycznej opieki zdrowotnej	Problemy państwowej służby zdrowia
Wzrost dochodów własnych gminy poprzez rozwój działalności gospodarczej	Migracje młodych ludzi
Poprawa wykształcenia mieszkańców wsi	Brak miejsc zatrudnienia dla niepełnosprawnych i długotrwale pozostających bezrobotnych
Utrzymanie i rozwój komunikacji	Postępujące ubożenie społeczeństwa
Budowa nowoczesnych obiektów sportowych	Wzrost kosztów edukacji
Udostępnianie obiektów sportowych ogółowi	Malejące środki finansowe na rozwój oświaty,

<p>mieszkańców</p> <p>Bliskość Rzeszowa i Łańcuta – ośrodków kultury, oświaty</p> <p>Rozbudowa sieci dróg</p> <p>Zachowanie i rozpowszechnianie tradycji i zwyczajów Podkarpacia</p> <p>Pozyskiwanie środków z funduszy Unii Europejskiej</p>	<p>kultury i sportu</p> <p>Rosnące zagrożenie patologią społeczną</p> <p>Problemy na arenie politycznej, które hamują prężny rozwój gospodarki</p>
---	--

DZIEDZINA EKOLOGICZNA:

Mocne strony	Słabe strony
<p>Korzystne warunki przyrodnicze.</p> <p>Bardzo dobrze rozbudowana infrastruktura techniczna (sieć gazowa, elektryczność, woda, kanalizacja, telefoniczna).</p> <p>Sprawny system odbioru i wywozu odpadów stałych.</p> <p>Środowisko nieskażone przemysłem.</p>	<p>Brak wytyczonych tras turystycznych i ścieżek rowerowych.</p> <p>Słaba edukacja ekologiczna społeczeństwa</p> <p>Dziki, niekontrolowane wysypiska śmieci.</p> <p>Bardzo intensywny ruch po drodze krajowej, wojewódzkiej i powiatowej.</p> <p>Brak systemu segregacji śmieci.</p>

Szanse	Zagrożenia
<p>Rozbudowa kanalizacji sanitarnej w całej wsi.</p> <p>Wytyczenie tras i szlaków turystycznych.</p> <p>Pozyskanie środków finansowych na ochronę środowiska</p> <p>Rozwój turystyki i agroturystyki z poszanowaniem ustawy o ochronie środowiska.</p> <p>Rozwój zaplecza dla rekreacji i turystyki.</p> <p>Podnoszenie wiedzy ekologicznej mieszkańców.</p> <p>Rolnictwo ekologiczne.</p> <p>Termoizolacja budynków użyteczności publicznej i wykorzystanie odnawialnych źródeł energii</p> <p>Dbalność mieszkańców o środowisko i estetykę wsi.</p>	<p>Brak wystarczających środków finansowych na aktywną ochronę środowiska.</p> <p>Zanieczyszczenie wód.</p> <p>Wzrastający ruch pojazdów kołowych.</p> <p>Dewastacja środowiska przez pseudo turystów.</p> <p>Zbyt małe wykorzystanie ekologicznych źródeł energii do celów grzewczych.</p>

DZIEDZINA TECHNICZNA:

Mocne strony	Słabe strony
<p>Pełna gazyfikacja wsi</p> <p>Pełna elektryfikacja wsi.</p>	<p>Niewystarczająca ilość chodników w miejscowości</p> <p>Zły stan techniczny dróg.</p>

<p>Sieć wodociągowa i kanalizacyjna obejmująca całość miejscowości. Rozwój infrastruktury drogowej.</p> <p>Sieć dróg gminnych i powiatowych, droga wojewódzka i krajowa. <i>Możliwość wygospodarowania terenów pod zabudowę budownictwa jednorodzinnego</i> Wydzielenie do godnych terenów pod działalność gospodarczą i jego przystosowanie.</p> <p>Planowana rozbudowa infrastruktury .</p>	<p>Droga krajowa niedostosowana do natężenia ruchu, zwłaszcza pojazdów ciężarowych. Brak dobrej organizacji ruchu na drogach gminnych i powiatowych.</p> <p>Mało terenów uzbrojonych pod aktywizację gospodarczą .Słaby dostęp do informacji dotyczących miejscowości i jej oferty. Brak bazy turystyczno – wypoczynkowej.</p> <p>Brak bazy noclegowo- gastronomicznej.</p> <p><i>Niewystarczająca możliwość dojazdu do okolicznych miast powszechnymi środkami komunikacji.</i></p>
---	--

Szanse	Zagrożenia
<p>Wyznaczenie i plan przystosowania znacznych terenów pod inwestycje.</p> <p>Pozyskiwanie środków finansowych z funduszy unijnych.</p> <p>Poprzez budowę chodników znaczna poprawa bezpieczeństwa mieszkańców.</p> <p>Zasadnicza poprawa nawierzchni oraz dobre oznakowanie dróg gminnych, powiatowych i krajowych przebiegających przez wieś.</p> <p>Znaczne ułatwienie i zwiększenie bezpieczeństwa przy korzystaniu z alternatywnych środków komunikacji. – ścieżka rowerowa.</p> <p>Pełny i niezakłócony dostęp do Internetu Poprawa dostępu do informacji na temat miejscowości i jej oferty.</p>	<p>Znaczne i nieustannie rosnące koszty inwestycji w zakresie infrastruktury technicznej.</p> <p><i>Małe zainteresowanie inwestorów z zewnątrz.</i></p> <p>Wzrost kosztów materiałów budowlanych.</p> <p>Ogólny brak środków finansowych w skali gminy.</p> <p>Naruszenie krajobrazu poprzez regulację potoku Glemieniec</p>

7. MISJA

Wieś Krzemienica będzie wyróżniającą się miejscowości spośród wsi województwa podkarpackiego dobrymi warunkami zamieszkania i odpoczynku, dobrze rozwiniętą działalnością gospodarczą w sektorze średnich i małych przedsiębiorstw, wysokim poziomem inwestycji i aktywnie chronionym środowiskiem naturalnym. Cel ten osiągnie poprzez rozwiniętą infrastrukturę techniczną pielęgnowane tradycje i dbałość o zabytki.

8. DIAGNOZA STANU

Krzemienica jest najbardziej rozwiniętą wsią w gminie Czarna, jest też największym płatnikiem podatku.

Wieś ma dogodne położenie geograficzne, blisko dwóch dużych ośrodków kulturalno-naukowych. Mieszkańcy dużą wagę przywiązują do pielęgnacji tradycji i zwyczajów, co można wykorzystać jako atut w tworzeniu zaplecza turystycznego.

Wysokie walory krajobrazowe i przyrodnicze Krzemienicy sprawiają, że jest to dobre miejsce dla rozwoju działalności turystyczno- wypoczynkowej.

Infrastruktura techniczna miejscowości rozwinęła się w pełni. Natomiast stałemu rozwojowi podlega infrastruktura drogowa i inwestycyjna.

9. PRIORYTETY

- wytyczenie i budowa nowych chodników i dróg
- budowa nowych i remont istniejących obiektów sportowych
- wykorzystanie walorów środowiska naturalnego i dziedzictwa kulturowego dla potrzeb rozwoju turystyki i rekreacji

10. CELE I KIERUNKI DZIAŁANIA

obszar: gospodarka

- przygotowanie planu zagospodarowania terenów przy „szerokiej drodze” + uzbrojenie terenu.

obszar: infrastruktura

- inwestycje dot. obiektów sportowych: remont stadionu, budowa boiska treningowego dla Klubu Sportowego i OSP wraz z dojazdem, budowa Centrum Sportowo- Rekreacyjnego,
- inwestycje drogowe: gruntowne remonty dróg gminnych wraz z dojazdami do posesji, budowa tzw. „szerokiej drogi” Krzemienica - Strażów, budowa ronda przy szkole, budowa drogi dojazdowej do szkoły, wybudowanie chodników przy drodze wojewódzkiej oraz przy drodze powiatowej od Ośrodka Kultury do E4, chodnik przy drodze powiatowej w kierunku Strażowa, rozbudowa parkingu przy Ośrodku Zdrowia, budowa parkingu przy cmentarzu i stadionie KS JAWOR.

obszar: społeczność

- inwestycje dot. propagowania i ochrony dóbr kultury: budowa obelisku 650 lecie wsi Krzemienica wraz z urządzeniem placu wokół, budowa muzeum wsi Krzemienica, rewitalizacja Zabytkowego Kościoła pw. Św. Jakuba wraz z cmentarzem przy kościelnym, remonty kapliczek,
- inwestycje dot. turystyki i rekreacji: rozbudowa sieci Gminnej ścieżki rowerowej na terenie wsi, regulacja potoku „Glemieniec”.

11. GOSPODARKA

obszar: gospodarka, kierunek: działania w kierunku udostępniania terenów pod rozwój działalności małych i średnich przedsiębiorstw, inwestycja: przygotowanie planu zagospodarowania terenów przy „szerokiej drodze” + uzbrojenie terenu

12. INFRASTRUKTURA

obszar: infrastruktura, kierunek: działania w kierunku rozbudowy infrastruktury rekreacyjno-wypoczynkowej, inwestycje: stadion (zadaszenie trybun, ogrodzenie, renowacja płyty boiska), budowa boiska treningowego dla Klubu Sportowego i OSP wraz z dojazdem, budowa Centrum Sportowo- Rekreacyjnego

obszar: infrastruktura, kierunek: działania w kierunku poprawy bezpieczeństwa i warunków komunikacji transportu samochodowego, inwestycje: gruntowne remonty dróg gminnych wraz z dojazdami do posesji, budowa tzw. „szerokiej drogi” Krzemienica - Strażów, budowa ronda przy szkole, budowa drogi dojazdowej do szkoły

obszar: infrastruktura, kierunek: działania w kierunku poprawy bezpieczeństwa codziennego przemieszczania się mieszkańców, inwestycje: wybudowanie chodników przy drodze wojewódzkiej oraz przy drodze powiatowej od Ośrodka Kultury do E4, chodnik przy drodze powiatowej w kierunku Strażowa, rozbudowa parkingu przy Ośrodku Zdrowia, budowa parkingu przy cmentarzu i stadionie KS JAWOR.

13.SPOŁECZNOŚĆ

obszar: społeczność, kierunek: działania w kierunku ulepszenia dostępu do informacji, inwestycja: szerokopasmowy dostęp do sieci INTERNET

obszar: społeczność, kierunek: działania w kierunku umocnienia patriotyzmu lokalnego wśród mieszkańców, inwestycje: budowa obelisku 650 lecie wsi Krzemienica wraz z urządzeniem placu wokół, budowa muzeum wsi Krzemienica

obszar: społeczność, kierunek: działania w kierunku rozwoju zaplecza rekreacyjno-wypoczynkowego, inwestycje: rozbudowa sieci Gminnej ścieżki rowerowej na terenie wsi, regulacja potoku „Glemieniec”, rewitalizacja Zabytkowego Kościoła pw. Św. Jakuba wraz z cmentarzem przykościelnym, remonty kapliczek

14.WYBRANY WARIANT ROZWOJU MIEJSCOWOŚCI

W poszczególnych obszarach wskazano cele, które są podstawą prawidłowego rozwoju społeczno-gospodarczego miejscowości Krzemienica.

Umownie przyjęto, że na rzecz celów strategicznych winno się wydatkować około 50% tzw. potencjału inwestycyjnego, przez który rozumie się nie tylko środki budżetu gminy przeznaczone na inwestycje, w tym na terenie Krzemienicy, ale również inne pozyskane środki pozabudżetowe takie jak fundusze strukturalne, kredyty i środki partnerów prywatnych w ramach tzw. PPP. Podział ten ma charakter umowny i ma podkreślić rangę poszczególnych poziomów zidentyfikowanych w wariantach celów. W ten sposób dokonano hierarchizacji celów i w przypadku miejscowości Krzemienica wybrano wariant rozwoju, którego celami strategicznymi są działania w kierunku budowy infrastruktury drogowej, turystycznej i rekreacyjnej, rozbudowy i modernizacji bazy kulturalnej i oświatowej.

14.1.Wybrany wariant rozwoju – cele strategiczne

- Podjąć działania w kierunku wytyczenia i budowa nowych chodników i dróg.
- Podjąć działania w kierunku rozbudowy infrastruktury rekreacyjno- wypoczynkowej, inwestycje: stadion (zadaszenie trybun, ogrodzenie, renowacja płyty boiska), budowa boiska treningowego dla Klubu Sportowego i OSP wraz z dojazdem, budowa Centrum Sportowo- Rekreacyjnego
- Przygotowane terenów pod działalność usługową i budownictwo mieszkaniowe.

14.2.Wybrany wariant rozwoju - cele niezbędne

- Podjąć działania w kierunku wykorzystanie walorów środowiska naturalnego i dziedzictwa kulturowego dla potrzeb rozwoju turystyki i rekreacji
- Podjąć działania w kierunku poprawienia stanu infrastruktury oświatowej.
- Podjąć działania w kierunku udostępniania terenów pod rozwój działalności małych i średnich przedsiębiorstw, inwestycja: przygotowanie planu zagospodarowania terenów przy „szerokiej drodze” + uzbrojenie terenu.

15.OPIS ZADANIA PRIORYTETOWEGO

Projekt zakłada termomodernizację szkoły, założenie nowej instalacji CO oraz instalacji elektrycznej. Wpłyne to na poprawę warunków, w jakich kształcą się młodzież, i w jakich zatrudnieni są nauczyciele i inni pracownicy szkoły. Planowane jest również wybudowanie chodników przy drodze wojewódzkiej oraz przy drodze powiatowej od Ośrodka Kultury do E4. Poprawi to komfort oraz zapewni bezpieczeństwo codziennej komunikacji i przemieszczaniu się mieszkańców.

Rozwój infrastruktury na terenie wsi:

- gruntowne remonty dróg gminnych wraz z dojazdami do posesji

- budowa tzw. „szerokiej drogi” Krzemienica - Strażów
- budowa ronda przy szkole
- budowa drogi dojazdowej do szkoły
- przygotowanie planu zagospodarowania terenów przy „szerokiej drodze” + uzbrojenie terenu
- wytyczenie i budowa nowych dróg

Poprawa warunków życia społeczeństwa lokalnego:

- chodnik przy drodze powiatowej w kierunku Strażowa
- rozbudowa parkingu przy Ośrodku Zdrowia
- budowa parkingu przy cmentarzu i stadionie KS JAWOR
- remont placów przy szkole
- remonty budynków użyteczności publicznej na terenie Krzemienicy
- szerokopasmowy dostęp do sieci INTERNET

Wykorzystanie walorów środowiska naturalnego i dziedzictwa kulturowego dla potrzeb rozwoju turystyki i rekreacji

- budowa muzeum wsi Krzemienica
- rozbudowa sieci Gminnej ścieżki rowerowej na terenie wsi Krzemienica
- regulacja potoku „Glemieniec”
- rewitalizacja Zabytkowego Kościoła pw. Św. Jakuba wraz z cmentarzem przykościelnym
- remonty kapliczek
- budowa obelisku 650 lecie wsi Krzemienica wraz z urządzeniem placu wokół

Rozwój zaplecza sportowego w celu rozwoju sportu na poziomie lokalnym i regionalnym

- stadion (zadaszenie trybun, ogrodzenie, renowacja płyty boiska)
- budowa boiska treningowego dla Klubu Sportowego i OSP wraz z dojazdem
- budowa Centrum Sportowo- Rekreacyjnego

16. HARMONOGRAM RZECZOWY ZADANIA PRIORYTETOWEGO

Zakres rzeczowy	2009 rok											
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
Termomodernizacja szkoły					X	X	X					
Przebudowa instalacji centralnego ogrzewania							X	X				
Przebudowa instalacji elektrycznej							X	X				

17. WDRAŻANIE PLANU ODNOWY MIEJSCOWOŚCI KRZEMIENICA

Tabela Harmonogram wdrażania Planu Odnowy Miejscowości Krzemienica.

ZADANIE	ODPOWIEDZIALNI	TERMIN REALIZACJI
1. Przedłożenie Raportu z Planu Odnowy Miejscowości Krzemienica przedstawicielom Zebrania Wiejskiego	Sołtys Sołectwa	Listopad 2007
2. Uchwalenie Planu Odnowy Miejscowości Krzemienica przez Zebranie Wiejskie	Zebranie Wiejskie	Listopad 2007
3. Zatwierdzenie Planu Odnowy Miejscowości Krzemienica na Sesji Rady Gminy	Rada Gminy	Styczeń 2008
4. Zamieszczenie Planu Odnowy Miejscowości Krzemienica w Internecie	Wójt	Luty 2008
5. Przystąpienie do prac opracowania dokumentacji technicznych ze szczególnym uwzględnieniem projektów i zadań mogących uzyskać wsparcie z funduszy strukturalnych	Wójt, Komisja Rozwoju Społeczno – Gospodarczego, Gospodarki Finansowej, Rzemiosła i Usług	2008 - 2013
6. Realizacja zadań określonych poszczególnymi projektami z godnie z przyjętym harmonogramem	Rada Gminy, Rada Sołectwa	Do roku 2015

18. MONITOROWANIE PLANU ODNOWY MIEJSCOWOŚCI KRZEMIENICA

Tabela Harmonogram monitorowania Planu Odnowy Miejscowości Krzemienica.

ZADANIE	ODPOWIEDZIALNI	TERMIN REALIZACJI
1. Przedkładanie raportów z przebiegu realizacji projektów i zadań zamieszczonych w programach	Rada Sołecka	Co sześć miesięcy na ręce przedstawicieli Zebrania Wiejskiego
2. Ocena realizacji programu	Rada Sołecka	Sesja absolutoryjna każdego roku
3. Organizacja debat strategicznych z udziałem osób tworzących j Plan dla oceny jego aktualności	Rada Sołecka	Raz na dwa lata

* - Ze względu na zmieniającą się sytuację społeczno – gospodarczą na skutek zdarzeń wcześniej nieprzewidywalnych lub z innych ważnych powodów Plan Odnowy Miejscowości Krzemienica może zostać skorygowany w każdym z jego rozdziałów, o ile wniosek z uzasadnieniem złoży jeden z członków Rady Sołeckiej na ręce Przewodniczącego Rady Sołeckiej. Wniosek taki Przewodniczący Rady Sołeckiej poddaje procedurze uchwalania dokonywanego przez Zebranie Wiejskie i zatwierdzania przez Radę Gminy.

19. PUBLIC RELATIONS PLANU ODNOWY MIEJSCOWOŚCI KRZEMIENICA

Public Relations, którego zadaniem jest upowszechnianie zamierzeń Planu Odnowy Miejscowości Krzemienica pośród przyszłych beneficjentów, wykonawców i decydentów, opierać się będzie o trzy formy komunikacji:

7. Internet
8. Prasa lokalna i centralna
9. Promocja i reklama bezpośrednia

Internet będzie głównym dostawcą informacji o Planie Odnowy Miejscowości Krzemienica. W witrynie internetowej Gminy Czarna zostanie zamieszczony dokument „Plan Odnowy Miejscowości Krzemienica”.

Internet służyć będzie również komunikacji pomiędzy bezpośrednio odpowiedzialnym za wdrażanie Planu Odnowy Miejscowości Krzemienica (Urzędem Gminy), a zainteresowanymi podmiotami samorządowymi, biznesowymi i organizacjami pozarządowymi.

Prasa lokalna i centralna służyć będzie jedynie upowszechnianiu informacji w różnych kręgach potencjalnych beneficjentów i wykonawców Planu Odnowy Miejscowości Krzemienica o istnieniu takiego dokumentu i sposobie jego monitorowania i wdrażania, kierując do źródła informacji, jakim będzie Internet.

Promocja i reklama bezpośrednia będzie skierowana do wybranych, potencjalnych wykonawców, inwestorów zidentyfikowanych na podstawie analizy przedsięwzięć inwestycyjnych zawartych w Planie Odnowy Miejscowości Krzemienica.

Powyższa promocja i reklama polegać będzie na bezpośrednim zapraszaniu do negocjacji wybranych podmiotów, mogących być partnerami w realizacji poszczególnych zamierzeń Planu Odnowy Miejscowości Krzemienica.